

ЕЛИН ПЕЛИН БИОГРАФИЯ

Елин Пелин е псевдоним на Димитър Иванов Стоянов. Роден е в Байлово, Софийско на 8.07.1877г.

Бащата на Елин Пелин, Иван Стоянов - будна личност. Освен земеделец, той бил зидар, дърводелец, кантонер, правел коли. Въпреки скромния живот, будният възрожденски дух на рода не позволил на бащата да остави единайсетте си деца неуки. Двама от синовете му завършили висше образование, а с разности на самият Иван било отворено училище в собственият му дом. По-късно Елин Пелин казва, че по това време баща му бил единствения грамотен човек в селото.

Родната къща на писателя в село Байлово

Майката на Елин Пелин била от близкото село Белопопци. Тя имала единадесет деца, от които най-малък бил Елин Пелин. Скоро след неговото раждане тя се парализирала.

Елин Пелин е най-малкият от единадесетте деца в семейството. Той израства в среда, където образованието било на особена почит. Баща му редовно носел книги от пазара в града, където продавал вар. Завършва началното си образование в родното си село,

след което заминава да учи в София (1890 – 1891, първи гимназиален клас), Златица, Панагюрище и Сливен (1892 – 1894, където завършва днешните 5 и 6 клас). Не завършва гимназия; страстно се увлича в четене, основно опознава българската и руската литература. Учител е в Байлово (1895 - 96). От есента на 1899 се установява в София. Библиотекар е в Университетската библиотека (1903 - 07), командирован в Нанси, Франция (1906 - 07), пазител в хранилището на Народната библиотека в София (1910 - 16), уредник в къщата-музей „Иван Вазов“ (1924 - 44).

Елин Пелин започва да пише още като ученик на село. През 1885 обнародва първите си творби: в сп. „Войнишка сбирка“ разказа „Мило е отечеството“, в ученическото списание „Извор“ разказа „На майчин гроб“, стихотворенията „Зима“ и „Привет“. Под стихотворението „Тихи тъги“ (ноем. 1897), отпечатано в сп. „Български преглед“, за пръв път се подписва с псевдонима Елин Пелин. В младежките си години се увлича повече от поезията. В зрялото си творчество се насочва към разказа и повестта, като продължава да пише детски и хумористични стихотворения.

Елин Пелин е един от най-големите художници на българското село, майстор на късия разказ в българската литература, създател на галерия ярки, незабравими образи. Оpoznал в детайли селския бит и душевност, зад идиличното и битовото открива определени социални тенденции и написва първите си зрели разкази: „Напаст божия“, „Ветрената мелница“, „На оня свят“, „Гост“, „Андрешко“, „Пролетна измама“. Автор е на редица разкази, наситени с жизнерадостен и весел смях, в които се оглежда дяволитият български селянин, готов да се шегува и в най-тежките моменти от своя нерадостен живот — белег на несломената жизненост на българския национален характер. С особена симпатия Елин Пелин пише за тежката участ на селския учител — „Душата на учителя“, „Кал“, „Самичка“, „В интерес на просветата“. Една от основните теми е и черквата и представителите ѝ. Елин Пелин осмива и изобличава с ярък реализъм чревоугодничеството, пиянството, алчността, лицемерието - пороци, в които са затънали калугери и попове („Напаст божия“, „Братя“, „Изкушение“). Елин Пелин е художник с широк интерес към света; наред с нерадостните страни на живота той описва и красотата в противоречивата пъстрота на действителността, поезията в селския живот. С особена пластичност се отличават лиричните му пейзажи, в които хубостта на природата е свързана с труда и чувствата на хората.

През 20-те и 30-те г. Елин Пелин пише предимно за деца - лирични стихотворения, поеми и басни, хумористични разкази и сценки, преразказва и сам пише приказки, съставя христоматии и читанки. Произведенията му за деца са изпълнени с ведър хумор и жизнелюбие. Автор е на един от най-хубавите български юношески романи в две части — „Ян Бибиян“ (1933) и „Ян Бибиян на Луната“ (1934), на книгите „Златни люлки“ (1909), „Кумчо-Вълчо и Кума-Лиса“ (1918), „Гори Тилилейски“ (1919), „Сладкодумна баба“ (1919), „Правдата и кривдата“ (1920), „Песнички“ (1927), „Поточета бистри“ (1931), „Приказки и басни“ (1949) и др.

Творчеството на Елин Пелин е изследване на духовната същност на човека, на неговия интимен свят и на съприкосновенията му с природната и социалната среда. Произведенията на Елин Пелин са широко известни и в чужбина, преведени са на повече от 40 езика.

Подбрала: Грета Тодорова ; 11 „В“
СОУ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ – Севлиево;
уч. 2007/08год